

رنگ

رنگ مادهٔ رنگی و جامد آمیخته با روغن است. از آن به مناسبت در بایه‌های طهارت، صلات، حج، طلاق و دیات سخن گفته‌اند.

فهرست مندرجات

- ۱ - معنی رنگ
- ۲ - احکام رنگ در طهارت
- ۳ - احکام رنگ در صلات
- ۴ - احکام رنگ در حج
- ۵ - احکام رنگ در طلاق
- ۶ - احکام رنگ در دیات
- ۷ - دیگر احکام رنگ
- ۸ - پانویس
- ۹ - منبع

معنی رنگ

رنگ نمودی از اشیا، حاصل بازتاب نور تابیده شده بر سطح آنها یا گسیل شده از سطح آنها؛ مادهٔ رنگی و جامد آمیخته با روغن و مانند آن برای رنگ آمیزی اشیا استفاده می‌شود.

احکام رنگ در طهارت

تغییر رنگ آب کثیر به سبب ملاقات با نجاست موجب نجس شدن آن است.^{[۱][۲]} در تطهیر اشیا نجس، زدوده شدن رنگ عین نجس لازم نیست. بنابر این، بعد از زوال اجزای عین نجس یا شستن، اگر رنگ آن، مانند قرمزی خون باقی بماند، ضرری به تطهیر نمی‌رساند.^{[۳][۴]} اگر لباس رنگی نجس شده را در آب کثیر فرو برند و آب پیش از آنکه بر اثر رنگ لباس مضاف شود به همه قسمت‌های آن برسد، پاک می‌گردد، هرچند در موقع فشار دادن، آب رنگین از آن بیرون آید.^[۵] خون حیض غالباً تیره^[۶] و خون استحاضه غالباً زرد رنگ است.^[۷] کفن کردن میت با پارچه سفید، مستحب است و با پارچه سیاه، بلکه هر رنگی جز سفید بنابر قول منسوب به مشهور کراهت دارد؛^[۸] چنان که نوشتن روی کفن با رنگ مشکلی^[۹] و نیز تزئین تابوت با پارچه‌های زرد و سرخ مکروه است.^[۱۰] مستحب است میت علاوه بر پارچه سرتاسری، در پارچه‌ای دیگر از برد پمانی سرخ رنگ کفن شود.^{[۱۱][۱۲]} رنگ روی پوست در صورتی که جرم نداشته باشد، حائل به شمار نمی‌رود و وضو و غسل صحیح است.^{[۱۳][۱۴]}

احکام رنگ در صلات

در صحت نماز با لباس رنگ آمیزی شده با رنگ غضبی اختلاف است.^{[۱۵][۱۶][۱۷][۱۸]} مستحب است لباس نماز گزار سفید باشد.^[۱۹] نماز گزاردن با لباس مشکلی جز کفش، عمامه و عبا کراهت دارد.^[۲۰] بنابر تصریح برخی در لباس رنگ آمیزی شده با رنگ زعفرانی، زرد و سرخ نیز مکروه است.^{[۲۱][۲۲][۲۳]} بسیاری، حکم یاد شده را به مردان اختصاص داده‌اند.^[۲۴] برخی زن را نیز مشمول آن دانسته‌اند.^{[۲۵][۲۶][۲۷]}

احکام رنگ در حج

افضل آن است که لباس احرام سفید باشد.^[۲۹] محرم شدن در لباس سیاه بنابر مشهور کراهت دارد.^[۳۰] برخی قداماً آن را جایز ندانسته‌اند.^{[۳۱][۳۲]} پوشیدن لباس زعفرانی و مانند آن که موجب شهرت می‌گردد نیز مکروه است.^{[۳۳][۳۴]} خوابیدن محرم بر تشک و بالش زرد رنگ مکروه است.^[۳۵] در حرمت یا کراهت سرمه سیاه کشیدن بر محرم اختلاف است.^[۳۶] مستحب است سنگ ریزه در رمی جمرات رنگارنگ باشد.^[۳۷]

احکام رنگ در طلاق

احکام رنگ در دیات

دیه سرخ شدن رنگ صورت بر اثر جنایت، یک دینار و نصف، **دیه کبود** شدن آن سه دینار و **دیه سیاه** شدن آن، سه یا شش دینار- بنا بر اختلاف در مسئله- است. **دیه** پیدایی رنگهای یاد شده در غیر صورت از اعضای بدن بر اثر جنایت، نصف دیه صورت است. [۴۰]

دیگر احکام رنگ

رنگ کردن موهای سر و محاسن، مستحب، و افضل رنگ مشکى است. [۴۱]
پوشیدن لباس سفید مستحب، و لباس سیاه مکروه است. [۴۲][۴۳] مگر در عزای امام حسین علیه السلام بنا بر تصریح برخی. [۴۴]

پانویس

- ↑ جواهر الکلام، ج ۱، ص ۷۵.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۱، ص ۱۵۲-۱۵۴.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۶، ص ۱۹۸.
- ↑ مستمسک العروة، ج ۲، ص ۵.
- ↑ توضیح المسائل مراجع، ج ۱، ص ۱۰۸ م ۱۶۷.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۲، ص ۱۳۷.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۲، ص ۲۵۸.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۴، ص ۲۱۸-۲۱۷.
- ↑ العروة الوثقی، ج ۲، ص ۷۸.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۴، ص ۲۵۲.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۴، ص ۲۱۸.
- ↑ وسائل الشیعة، ج ۳، ص ۳۰.
- ↑ توضیح المسائل مراجع، ج ۱، ص ۲۰۱.
- ↑ توضیح المسائل مراجع، ج ۱، ص ۲۰۴.
- ↑ العروة الوثقی، ج ۲، ص ۳۲۹.
- ↑ مستمسک العروة الوثقی، ج ۵، ص ۲۸۷.
- ↑ موسوعة الخوئی، ج ۱۲، ص ۱۳۷.
- ↑ مهذب الأحکام، ج ۵، ص ۲۶۶-۲۶۵.
- ↑ العروة الوثقی، ج ۲، ص ۳۶۱.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۸، ص ۲۳۰-۲۳۲.
- ↑ کفایة الأحکام، ج ۱، ص ۸۲.
- ↑ کشف الغطاء، ج ۲، ص ۳۱.
- ↑ العروة الوثقی، ج ۲، ص ۲۵۸.
- ↑ المعین، ج ۲، ص ۹۴.
- ↑ تحریر الأحکام، ج ۱، ص ۱۹۸.
- ↑ الدروس الشرعیة، ج ۱، ص ۱۴۷.
- ↑ مستند الشیعة، ج ۲، ص ۳۷۶-۳۷۷.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۸، ص ۲۳۵.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۱۸، ص ۲۸۲.
- ↑ براهین الحج، ج ۲، ص ۱۹۱.
- ↑ المبسوط، ج ۱، ص ۳۱۹.
- ↑ الوسيلة، ص ۱۶۲.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۱۸، ص ۴۲۲-۴۲۳.
- ↑ براهین الحج ج ۲، ص ۱۹۲.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۱۸، ص ۴۲۷.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۱۸، ص ۲۴۶.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۱۹، ص ۹۶-۹۷.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۳۲، ص ۲۷۶.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۳۲، ص ۲۸۰.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۴۳، ص ۳۴۶-۳۴۷.
- ↑ وسائل الشیعة، ج ۲، ص ۸۸.
- ↑ وسائل الشیعة، ج ۵، ص ۲۶.
- ↑ مهذب الأحکام ج ۵، ص ۳۴۸.
- ↑ الحدائق الناضرة، ج ۷، ص ۱۱۸.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ج ۴، ص ۱۵۱-۱۵۲.

